

homoseksualiteit

gereformeerde kerk vrijgemaakt almelo

INHOUD

VOORWOORD	3
1. BIJBELSE UITGANGSPUNTEN	4
1.1 Christus is allen voor ons allen	4
1.2 Bijbelse basislijnen	4
1.3 Bijbelteksten over homoseksualiteit	6
2. PASTORAAL BELEID	9
2.1 Uitgangspunt pasoraal beleid	9
2.2 Ontstaan en verandering seksuele geaardheid	10
2.3 Onderscheid tussen geaardheid en gedrag	11
2.4 Monogame seksuele relatie	12
2.5 Het voeren van een gezamenlijke huishouding	12
2.6 Toepassing van de tucht	13
2.7 Taak van de gemeente	14
3. SAMENVATTING	15

VOORWOORD

Homoseksualiteit blijkt vragen op te roepen. Er zijn ook verschillende meningen over. Voor hen die het aangaat, is de voortdurende discussie over dit onderwerp confronterend. Het lijkt erop, dat ze alleen op hun seksuele geaardheid beoordeeld worden. Toch acht de kerkenraad het nodig om duidelijk te maken hoe hij denkt over homoseksualiteit en hoe er in de pastorale bearbeiding van de gemeente gehandeld wordt.

In 2001 verscheen een eerste brochure, waarbij is gebruik gemaakt van publicaties door verschillende zusterkerken. Nadat bleek dat het beleid niet geheel duidelijk was, is er in 2002 een aanvullende brochure gemaakt. Naar aanleiding van enkele ingediende bezwaarschriften heeft uiteindelijk de Generale Synode van Zwolle-Zuid 2008 zich uitgesproken over het beleid van de kerkenraad van Almelo.

Door aanvulling op en wijziging van het beleid was er geen overzichtelijk geheel meer. Daarom heeft de kerkenraad het beleid opnieuw verwoord, waarbij de gevolgen van de uitspraak van de synode zijn verwerkt. Het resultaat daarvan ligt voor u. In het eerste deel van deze brochure worden bijbelse uitgangspunten besproken; het tweede deel gaat over het pastoraal beleid. Tot slot wordt een korte samenvatting gegeven.

Almelo, februari 2010
De kerkenraad

1. Bijbelse uitgangspunten

1.1 CHRISTUS IS ALLES VOOR ONS ALLEN

Christus is voor ons gestorven, hij stond voor ons op en nu troont hij in de hemel. Hij maakt ons één met zichzelf. Ons leven is met hem verborgen in God en zal tevoorschijn komen wanneer hij terugkomt (Kolossenzen 3:1-4). Christus wil alles voor ons zijn, of we nu homoseksueel of heteroseksueel geaard zijn. Hij wil steeds meer voor ons gaan betekenen. Bij zijn terugkomst zal dit helemaal vervuld worden. De Bijbel roept ons op om vanuit onze verbondenheid met Christus telkens weer te realiseren dat het eigenlijke leven in zijn volle bloei nog moet komen. Tot aan zijn komst zal ons leven altijd iets van een strijd in zich hebben. Ondertussen mag het wel zeker zijn dát we een geweldige toekomst hebben: met Christus is ons leven veilig geborgen in de hemel. Dat is het uitgangspunt in de strijd die elke christen te voeren heeft tegen ontucht, zedeloosheid, hartstocht, lage begeerten en ook hebzucht (Kolossenzen 3:5). Vanaf dat uitgangspunt mogen we elkaar in de gemeente bij alle verschillen verdragen en elkaar veel vergeven (Kolossenzen 3:13).

1.2 BIJBELSE BASISLIJNEN

Het is niet goed dat de mens alleen is (Genesis 2:18). Dit is een van de eerste uitspraken van de Schepper over zijn schepsel, de mens. Een mens is op contact aangelegd, niet alleen met God, maar ook met zijn medemens. In zijn zorgzaamheid scheidt God daarom naast de mens een vrouw die bij hem past (Genesis 2:18-19). Dit is een paradijselijke situatie. We leven nu echter na de zondeval. Er loopt nu een barst door de schepping. Door de ongehoorzaamheid aan God is de veiligheid in onderlinge menselijke verhoudingen aangetast. Echter, met vallen en opstaan kunnen mensen ook nu veel geborgenheid en voldoening vinden in relaties met medemensen. In de eerste plaats kunnen we hier denken aan het huwelijk. Christus grijpt terug op de paradijselijke toestand als hij in Matteüs 19:6 de woorden uit Genesis 2:24 citeert: *Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.*

Ook in andere hechte relaties kunnen mensen veel voor elkaar betekenen. De Schrift beschrijft vriendschappen en relaties die aan

mensen diepe bevrediging hebben gegeven. We kunnen hier denken aan de vriendschap tussen David en Jonatan (1 Samuël 20: 2 Samuël 1:26). Ook aan de vriendschap tussen Jezus, Lazarus en zijn zussen (Johannes 11, vooral vers 3 en 35-36) of aan de vader-zoon verhouding tussen Paulus en Timoteüs (1 Timoteüs 1:2 en 2 Timoteüs 1:2) alsook de vriendschap tussen Paulus en Onesimus (Filemon 10); zie ook Prediker 4:7-12.

Christus geeft aan, dat het huwelijk een relatievorm is van de huidige wereld, die na de opstanding plaats zal maken voor een nu nog ongekende nabijheid van God (Lucas 20:34-36). In 1 Korintiërs 7:29-31 relativeert de apostel Paulus vanuit de wederkomst van Christus alle zaken die bij het uiterlijk van deze voorbijgaande wereld horen. Daaronder vallen huwelijk, verdriet, blijdschap en bezit. Onze diepste en onvergankelijke verbondenheid is niet die met mensen of dingen, maar met Christus (1 Korintiërs 6:15).

Het is de doorgaande lijn in de Schrift dat alleen binnen het huwelijk van man en vrouw de lichamelijke eenwording naar Gods bedoeling een plaats heeft. Na de zondeval moeten we vechten om onze menselijke relaties zo in te vullen als God het wil. Vandaar dat christenen op verschillende plaatsen gewaarschuwd worden tegen het kwaad van overspel en dat het verboden wordt om naar een hoer te gaan. Krachtig waarschuwt Paulus op verschillende plaatsen tegen de ernstige misvatting dat ons leven onveranderd kan blijven, wanneer we Christus aanvaarden. *Vergis u niet. Ontuchtplegers noch afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders, dieven, geldwolven, dronkaards, lasteraars of uitbuiters zullen deel hebben aan het koninkrijk van God* (1 Korintiërs 6:10). In 1 Korintiërs 6 werkt Paulus de eis tot heiliging van ons leven vooral uit in de richting van het verbod op het bezoeken van hoeren. In zijn oproep tot een heilig leven neemt Paulus zijn uitgangspunt bij Christus en zijn Geest, door wie wij gereinigd en geheiligd zijn (1 Korintiërs 6:11). In Romeinen 1 geeft Paulus een vergelijkbare opsomming van zondaars over wie Gods toorn zich openbaart: mensen die onrechtvaardig zijn, hebzuchtig en slecht, afgunstig, moordzuchtig en twistziek, doortrapt en kwaadaardig; ze roddelen en spreken kwaad, haten God en zijn hoogmoedig, trots en verwaand; ze zijn vindingsrijk in het kwaad, tonen geen ontzag voor hun ouders; ze zijn kortzichtig en trouweloos, zonder liefde en onbarmhartig. Hier is dit de uitloop van een fel requisitoir tegen afgoderij en tegennatuurlijke omgang van vrouwen met vrouwen en

mannen met mannen (Romeinen 1:18-27). Dit hele betoog dient er bij Paulus toe om zijn lezers ervan te overtuigen dat alle mensen Christus nodig hebben, als verzoener en vernieuwer van hun levens (Romeinen 3 en verder).

Conclusie

De hele gemeente wordt geroepen om een heilig leven te leiden. De Schrift leert ons af hierbij eenzijdig in een bepaalde richting (naar anderen) te kijken (1 Tessalonicenzen 4: 3). De Bijbel geeft ons geen reden een bepaalde zonde - boven andere - als het grootste kwaad aan te wijzen. Ondertussen betekent dit niet dat bepaalde zonden vergoelikt worden. Wanneer we nadenken over de plaats die seksuele omgang volgens Gods bedoeling inneemt, is de doorgaande lijn in de Bijbel: binnen het huwelijk van man en vrouw. In dat opzicht is het huwelijk van man en vrouw uniek.

1.3 BIJBELTEKSTEN OVER HOMOSEKSUALITEIT

Hiervoor is de bespreking van homoseksualiteit in een breed kader geplaatst: onze verbondenheid met Christus en met medemensen, in het huwelijk en daarbuiten. Nu richten we ons meer in het bijzonder op die teksten die rechtstreeks spreken over homoseksueel gedrag. We noemen de volgende teksten: Genesis 19:1-29; Leviticus 18:22 en 20:13; Deuteronomium 23:17-18; Rechters 19:22-26; Romeinen 1:26-27, 1 Korintiërs 6:9-10 en 1 Timoteüs 1:3-11

Genesis en Rechters

Opmerkelijk is dat homoseksueel verkeer in de verhalen van Genesis en Rechters voorkomt in bijzonder stuitende situaties. Homoseksualiteit is hier verbonden met grote uitpattingen en schending van menselijke integriteit. Wanneer we deze teksten noemen in onze huidige discussie over homoseksualiteit kan dit stigmatiserend gaan werken. We kunnen daardoor inspelen op wijdverbreide sentimenten van afkeer, walging en minachting, die niet voortkomen uit het zuiver aanvoelen van Gods bedoelingen en die geen recht doen aan mensen met een homoseksuele geaardheid. Aan de andere kant moeten we beseffen dat deze uitpattingen en mensonwaardige toestanden in onze huidige cultuur ook voorkomen.

Leviticus en Deuteronomium

In Leviticus en Deuteronomium wordt homoseksueel verkeer verboden. In Leviticus 18 staat vlak voor de bepaling tegen omgang met iemand van hetzelfde geslacht een even strenge bepaling tegen omgang met een vrouw tijdens haar ongesteldheid. Dit gegeven maakt een rechtstreeks gebruik in onze situatie (waarin de vraag vooral gesteld wordt of homoseksueel verkeer in een relatie van liefde en trouw aanvaardbaar is) moeizaam. Tegelijk kunnen we vaststellen dat Gods afkeer van homoseksueel verkeer, die uit deze teksten blijkt, in de Schrift zijn achtergrond vindt in de schepping van man en vrouw als voor elkaar bestemd. De heftigheid waarmee homoseksueel verkeer wordt afgewezen, is mogelijk te verklaren uit zijn verbondenheid met een zeer bedreigende heidense cultus. Het is bekend dat bij de verering van Astarte in Kanaän zowel heteroseksuele als homoseksuele tempelprostitutie plaatsvond. Deze cultus kennen we vandaag niet meer in die specifieke zin, maar ook in onze tijd zien we een brutale en uitdagende verheerlijking van seksualiteit die soms cultische vormen aanneemt.

1 Korintiërs en 1 Timoteüs

In 1 Korintiërs 6 geeft Paulus een opsomming van zonden die de toegang tot het koninkrijk van God blokkeren. Hieronder ook die van schandknappen en knapenschenders. Hij gebruikt ook in 1 Timoteüs 1:10 het woord dat vertaald wordt met *knapenschender*. Veel uitleggers geven aan dat met dit woord niet pedofiele, maar homoseksuele zonden worden bedoeld. Het feit dat deze zonden in een lijst met andere zonden genoemd worden, geeft wel aan dat de Schrift geen grond geeft aan de gedachte dat homoseksueel geslachtsverkeer de meest afschuwelijke zonde is die er bestaat. Tegelijk is het veelzeggend dat Paulus deze zonde noemt in een opsomming zonder verdere argumentatie. Kennelijk is het voor hem en zijn lezers evident dat homoseksuele handelingen niet passen bij hen aan wie *het evangelie over de majesteit van de gelukzalige God* is toevertrouwd (1 Timoteüs 1:11).

Romeinen 1

De belangrijkste plaats in de Bijbel die expliciet spreekt over homoseksualiteit is ongetwijfeld Romeinen 1. Voor homoseksuelen die in Christus geloven en hem willen volgen, kan het lezen van Romeinen 1 een stuitende ervaring zijn. Daarom vinden we het belangrijk dit hoofdstuk in het grote geheel te plaatsen en niet de stukjes over homoseksueel gedrag eruit te halen en uit te vergroten.

Dit hoofdstuk stelt niet als thema 'de homoseksualiteit' aan de orde maar klaagt een samenleving aan waarin men in alle opzichten lak heeft aan God en zijn geboden. Het is een uitvoerige aanklacht tegen een samenleving die God niet langer als Schepper vereert, met alle gevolgen van dien. Homoseksueel geslachtsverkeer is een van de uitingen en gevolgen van deze vervreemding van de ware God. In Romeinen 1 is sprake van de toorn van God over zo'n samenleving.

Paulus belicht twee kanten van deze zaak. Aan de ene kant is er sprake van toorn van God over homoseksuele omgang als ongehoorzaamheid aan de Schepper. Aan de andere kant noemt Romeinen 1 het ook een oordeel van God dat hij afgodendienaars die de Schepper uit hun leven hebben gebannen aan de homoseksuele omgang uitlevert. God kan de weigering hem te vereren, bestraffen door mensen aan een verkeerde manier van denken en doen over te geven. Homoseksueel geslachtsverkeer wordt veroordeeld als ontierend en tegennatuurlijk, als een omkering en een opgeven van de natuurlijke geslachtelijke omgang (Romeinen 1:26-27). In eerste instantie kunnen we hierbij denken aan mensen die - zelf heteroseksueel - zich aan homoseksueel gedrag te buiten gaan. Maar de bredere context die spreekt over de Schepper en de schepping rechtvaardigt de gedachte dat homoseksueel gedrag ook op zichzelf als een omkering van de natuurlijke orde veroordeeld wordt. Bij *natuurlijk* denkt Romeinen 1 niet aan de persoonlijke aanleg, maar aan de door God bedoelde opzet bij zijn schepping in het begin.

De scherpe veroordeling van Paulus mogen we niet afdoen als enkel een uiting van de toenmalige maatschappelijke afkeer tegen homoseksueel gedrag. Zeker, hij sluit aan bij wat zich aan het geweten van mensen zelf ook opdringt, maar tegelijk is duidelijk, dat Paulus met het evangelie en de wet van God een krachtige en strijdbare contrapositie inneemt in de toenmalige wereld waarin homoseksueel verkeer in brede kringen geaccepteerd werd. *En hoewel ze het vonnis van God kennen en weten dat mensen die dergelijke dingen doen de dood verdienen, doen ze dit alles toch. Sterker nog, ze juichen het zelfs toe dat anderen het ook doen.* (Romeinen 1:32).

In Romeinen 1 wordt kritiek gegeven op een maatschappij, waarin de mensen het beneden hun waardigheid achten God te erkennen.

Het vóórkomen van homoseksueel geslachtsverkeer is een teken van Gods oordeel over een wereld die van hem en zijn paradijselijke bedoelingen vervreemd is. Voor alle mensen houdt deze aanwezigheid van homoseksualiteit een oproep in om zich voor God te verootmoedigen, voordat het laatste oordeel komt over alle zonden. Homoseksueel geslachtsverkeer (hoewel het hier uitvoeriger dan andere zonden aan de orde komt) is ingekaderd in een groter geheel van verwerpelijk denken en verwerpelijk gedrag. In Romeinen 2:1-2 volgt meteen de waarschuwing dat geen mens zichzelf als toeschouwer mag gedragen wanneer dit felle oordeel over deze zonden wordt uitgesproken. *Natuurlijk, u veroordeelt dit alles. Maar u bent evenmin te verontschuldigen. Het oordeel dat u over anderen velt, velt u over uzelf, want de dingen die u veroordeelt doet u zelf ook. Wij weten dat God hen die dergelijke dingen doen terecht veroordeelt.* Zo is dit hoofdstuk de opmaat voor hoofdstuk 3 dat het evangelie van de genade en de vrijspraak door geloof alleen kernachtig onder woorden brengt en voor hoofdstuk 6 dat het nieuwe leven in verbondenheid met Christus tekent.

Conclusie

Seksuele gemeenschap tussen mensen van hetzelfde geslacht is onaanvaardbaar in het licht van de Bijbel.

2. Pastoraal beleid

2.1 UITGANGSPUNT PASTORAAL BELEID

Uitgangspunt van het beleid is dat Christus steeds meer alles in allen wordt. Dit uitgangspunt kan ontspannend werken, zowel bij de verwerking van eigen homoseksuele aanleg, bij de pastorale begeleiding als bij de inbedding van homo's en lesbiennes in de gemeente. Door het uitgangspunt in Christus te nemen, leren we het af meteen in te zetten bij de vraag of iemand een homoseksuele relatie mag aangaan. De belangrijkste voorvraag is: leef ik in verbondenheid met Christus? Wat verwacht ik van hem? Hierdoor kan ook de druk van lichamelijke en emotionele behoeften afnemen. De eerste vraag is niet: kom ik aan mijn trekken, maar: ben ik trouw aan Christus en verwacht ik zijn komst? Door dit uitgangspunt leren we het ook af te denken in groepen en partijen in de kerk. De belangrijkste vraag is niet: ben ik een homoseksueel of heteroseksueel, maar: ben ik christen?

We moeten ook zeggen dat het uitgangspunt 'Christus alles in allen' de spanning ook kan doen toenemen: we voelen ons vanuit Christus niet meer vrij om op een eigenwillige manier deze aanleg te verwerken zonder te zoeken naar zijn bedoelingen met ons leven. De kerkenraad beseft bij dit alles dat dit uitgangspunt niet automatisch bevrijdend werkt. In het leven van ons allen is het onder de leiding van de Heilige Geest een voortdurend proces om onze nieuwe identiteit, die we in Christus bezitten, met vallen en opstaan steeds meer te mogen ervaren.

De kerkenraad is van oordeel dat er verschillende intieme relaties mogelijk zijn, waarin iemand bij een ander of bij anderen steun zoekt en vindt voor het delen van lief en leed. Dat vloeit voort uit wat God in Genesis 2:18 zegt: *Het is niet goed dat de mens alleen is*. Daarom verbond God Eva aan Adam als huwelijkspartner. Maar ook in hechte relaties van vriendschap kan de eenzaamheid van de mens worden verzacht. Bovendien zijn wij allen als leden van Christus' gemeente in een zodanige relatie tot elkaar geplaatst, dat wij elkaar tot steun moeten zijn en niemand zich binnen de gemeente aan zichzelf overgelaten moet blijven voelen. Wel lezen we in de Bijbel dat voor de huwelijksrelatie een bijzondere intimiteit geldt, namelijk de mogelijkheid om lichamelijke eenheid te beleven, door *één van lichaam* te worden. Het is begrijpelijk dat zij die ongewenst niet getrouwd (mogen) zijn, ook verlangen naar seksuele gemeenschap. Maar voor hen die aan de Here Christus gehecht zijn, zijn hier grenzen die niet overschreden mogen worden. Dat kost velen grote moeite, met name ook onze homofiele broeders en zusters, die vanwege hun geaardheid niet voor de mogelijkheid van het huwelijk (mogen) kiezen. Velen van hen gaan bewust geen intieme relatie aan, omdat zo'n relatie een bron van grote spanning kan worden in de strijd om geest en lichaam rein en heilig te bewaren.

2.2 ONTSTAAN EN VERANDERING VAN HOMOSEKSUELE GEAARDHEID

Over het ontstaan van de homoseksuele geaardheid bestaan verschillende theorieën. Er zijn - net als onder hetero's - onder homo's verschillende gradaties in de mate van hun seksuele geaardheid. Een aantal christenen dat homoseksueel was, getuigt van door God geschonken (al dan niet gehele) verandering. Niet uitgesloten wordt dat dit gebeurt, maar de geaardheid zal als regel onveranderbaar zijn.

2.3 ONDERSCHIED TUSSEN GEAARDHEID EN GEDRAG

Het onderscheid tussen homoseksuele geaardheid en homoseksueel gedrag is een onderscheid dat grote beperkingen kent. Het onderscheid komt niet rechtstreeks voort uit de Bijbel, die alleen (als het over homoseksualiteit gaat) de homoseksuele omgang in beeld heeft. Het onderscheid is oorspronkelijk bedoeld om pastorale ruimte te creëren voor de homoseksueel in de christelijke gemeente. Als zodanig is het te waarderen. Het onderscheid is zo niet meer dan een hulponderscheiding ten behoeve van het gesprek over homoseksualiteit. Met behulp van dit onderscheid proberen we ruimte te scheppen voor de homo als persoon, en tegelijk hem of haar te behoeden voor een mentaliteit van 'alles moet kunnen wat goed voelt'.

In de praktijk is het onderscheid minder duidelijk. Alleen al gedrag omvat een breed scala van gedragingen. Het omvat o.a. een manier van kijken naar de ander, zich bewegen, fantasieën, dromen, hand in hand lopen, naast elkaar zitten, elkaars gezelschap op prijs stellen, omarmen, kussen, strelen, vrijen, seksuele gemeenschap. Niet van al deze gedragingen kunnen we zeggen dat de Schrift ze afkeurt.

Veel homoseksuelen zeggen zelf met dit onderscheid niets te kunnen. 'Je mag het wel zijn, maar niet doen'. Zo'n uitdrukking kan kwetsend en onduidelijk over komen. Het lijkt misschien alsof met de ene hand gegeven wordt, wat met de andere onmiddellijk wordt teruggenomen. Het is overbodig en onzinnig om over het *zijn* van iemand een normatieve uitspraak te doen. Alleen over *handelingen* kan een mening worden gevormd.

Pastoraat kan er wel op gericht zijn het tirannieke karakter van de seksuele drang terug te dringen. Overigens geldt hier: de macht van de zonde is in allen diep doorgedrongen en gelovigen mogen allen leven van de belofte dat God hen wil heiligen: *Degenen die God naar zijn voornemen roept tot de gemeenschap met zijn Zoon, onze Here Jezus Christus, en door de Heilige Geest opnieuw geboren doet worden, verlost Hij wel van de tirannie en de slavernij van de zonde. Maar Hij verlost hen in dit leven niet helemaal van het vlees en het lichaam der zonde* (Dordtse Leerregels V,1). Een reden waarom allen, homoseksueel of heteroseksueel, waakzaam moeten zijn en zich moeten trainen in de omgang met God.

2.4 MONOGAME SEKSUELE RELATIE

Gesteld wordt soms dat de Bijbel niet spreekt over de moderne praktijk van een monogame homoseksuele relatie in liefde en trouw. Daarom pleiten sommigen voor het aanvaarden of minstens dulden van zulke relaties, als bescherming tegen het verzeild raken in losbandigheid of ter voorkoming van psychisch instorten. Deze benadering heeft iets sympathieks – het voorkomen van erger – maar doet geen recht aan de afkeer die de Schrift uitspreekt over het seksueel verkeer tussen mensen van hetzelfde geslacht. We kunnen daarom een ‘homoseksuele relatie in liefde en trouw’ niet aanvaarden als bijbels verantwoorde vorm van samenleven.

2.5 HET VOEREN VAN EEN GEZAMENLIJKE HUISHOUDING

Welke ruimte kan er in de kerk zijn voor mensen die zich tot elkaars sekse aangetrokken voelen om samen één huishouding te voeren om elkaar in het dagelijkse en het geestelijke leven tot steun te zijn, zonder dat hun samenwonen ook seksueel gekenmerkt is? Indien er een gezamenlijke huishouding gevoerd wordt, zonder dat er sprake is van verliefdheid, raadt de kerkenraad grote voorzichtigheid aan. Dezelfde voorzichtigheid wordt ook aangeraden in situaties waarin heterofiele broeders en zusters één huis betrekken (bijvoorbeeld een studentenhuus). Als er sprake is van verliefdheid, wijst de kerkenraad het voeren van een gezamenlijke huishouding af.

Het is de wil van God dat u een heilig leven leidt, zegt de Bijbel tegen ons allen in 1 Tessalonicenzen 4:3. In dit verband gaat het om de zuiverheid van ons seksuele gedrag. Het is belangrijk te beseffen dat het voor mensen die wederzijdse amoureuze gevoelens hebben, buitengewoon moeilijk zal zijn om bij het samen gaan voeren van één huishouden de seksuele uiting van die gevoelens er buiten te houden. 1 Korintiërs 10 waarschuwt ons voor de verleidelijke macht van de zonde met beroep op de vele voorbeelden uit het Oude Testament. De Here Jezus heeft zijn discipelen het gebed geleerd om niet in verzoeking geleid te worden en hij heeft hun ook het gebod gegeven om wat verleiding tot zonde in je leven betekent niet te zoeken maar juist radicaal weg te doen (Mat. 5: 29, 18: 7-9). De uitleg van de Heidelbergse Catechismus in Zondag 52 vraagt bij de zesde bede van het ‘Onze Vader’ (“En breng ons niet in beproeving maar verlos ons uit de greep van het kwaad”) met nadruk aandacht voor het feit dat wij van onszelf zó zwak zijn, dat wij zelfs geen ogenblik kunnen standhouden en

bovendien onze doodsvijanden, de duivel, de wereld en ons eigen vlees, niet ophouden ons aan te vechten. Deze realistische belijdenis maakt dat de kerkenraad in zijn herderlijke zorg voor hen die (gaan) samenwonen niet anders dan met grote ernst kan waarschuwen voor onderschatting van de zuigkracht van de verleiding en voor overschatting van de eigen weerbaarheid tegen de verleiding en een levensstijl moet afwijzen die aan de verleiding bewust blootstelt.

Christenen leven niet alleen voor zichzelf, ze maken in hun levenswandel ook iets zichtbaar van de gemeente van Christus. Zij dienen te beseffen - wanneer ze samen één huishouding voeren - hoe hun relatie in de samenleving bekend staat. Het huwelijk zoals dat door God is ingesteld heeft immers als zodanig een publiek karakter, waarbij ook naar de overheid een appel uitgaat het huwelijk als unieke levenseenheid publieke bescherming te bieden. Tegen deze achtergrond heeft de kerk ook altijd principieel bezwaar gehad tegen ongehuwd samenwonen van een man en een vrouw. Dat geldt dus evenzeer voor personen van gelijk geslacht die publiek als paar gaan samenwonen. De kerkenraad zal daarom deze vormen van samenwonen niet alleen beoordelen in het licht van het metterdaad voorkomen van seksuele omgang en het ambtelijk vermaan niet beperken tot situaties waarin van een dergelijke omgang is gebleken.

2.6 TOEPASSING VAN DE TUCHT

Voor de ambtsdragers is het moeilijk te beoordelen waar, bij acceptatie van bepaalde gedragingen, Gods gebod tot heiliging al of niet overtreden wordt. Ook voor homoseksuelen zal dat niet meteen duidelijk zijn. Maar God belooft hen door zijn Geest de weg te willen wijzen. Als ze zich laten leiden door zijn Geest in een wisselwerking van bijbellezing, gebed, gesprek en eerlijk zelfonderzoek, zullen ze Gods weg ontdekken. De kerkenraad wil hen steunen in dit proces, en begrijpt dat dit zoeken van de weg voor hen een zaak is van vallen en opstaan (Psalm 25). Voor alle betrokkenen zal de kern altijd moeten zijn: de liefde. *Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn* (1 Korintiërs 13:2).

De kerkenraad wil met de afhouding van het Heilig Avondmaal terughoudend zijn als we met mensen te maken hebben die met al hun tekorten de Here en zijn gemeente van harte willen liefhebben, door Christus' geboden te volgen. Ook als er vermaand moet worden, wil de kerkenraad dit in alle mildheid doen. De Bijbel roept op het middel van de tucht niet te verwaarlozen, maar tegelijk dringt de Bijbel zelf aan op voorzichtigheid bij het hanteren van het middel van de tucht. Dat blijkt wel uit de plaats van de bekende woorden over de tucht en de buitensluiting uit de gemeente in Matteüs 18:15-20 waar de woorden van Christus staan ingeklemd tussen de gelijkenis van het zoeken van het verloren schaap (Matteüs 18:12-14) en de oproep elkaar 70x7 keer te vergeven, omdat God ons nog vaker onze fouten vergeeft (Matteüs 18:21 en verder). Wanneer wordt overgaan tot afhouding van het Heilig Avondmaal, zal het altijd vanuit de bewogenheid van Christus moeten gebeuren. In ditzelfde hoofdstuk horen we ook de scherpe waarschuwing van de Here Jezus tegen het in verleiding brengen van zijn volgelingen, Matteüs 18:6-7. Deze waarschuwing geldt ook voor de kerkenraad die verantwoordelijk is voor een klimaat waarin niet nonchalant gedaan wordt over de gehoorzaamheid aan Gods gebod tot een heilig leven. De predikant en de ouderlingen hebben te waken over de zielen van Gods kinderen en zullen daarover verantwoording moeten afleggen (Hebreeën 13:17).

2.7 TAAK VAN DE GEMEENTE

In de kerk moet gewerkt worden aan een veilig klimaat voor alle broeders en zusters. Zo veilig dat zij hun zonden en zwakheden niet angstvallig verbergen, maar er mee voor de dag willen komen, zodat andere gemeenteleden om hen heen kunnen staan met de liefde van Christus.

Er kan in prediking, onderwijs en in de onderlinge gesprekken niet genoeg nadruk gelegd worden op de genade van Christus. Deze genade omvat zowel de vergeving van al onze zonden alsook de daadwerkelijke vernieuwing en verandering van ons leven door zijn Geest. Bij het nieuwe leven in Christus passen binnen zijn gemeente geen vooroordelen en kwetsende praat of opvattingen over homo's en lesbiennes. We hebben niet alleen te maken met hen die van zichzelf ontdekt hebben dat ze homoseksueel zijn, maar ook met hen die nog met die vraag worstelen alsook met hun ouders en andere familieleden.

In een veilig klimaat durven we elkaar aanspreken op gedrag en kunnen we met elkaar en voor elkaar bidden. De kerkenraad wil de openheid over de aanwezigheid van homoseksuelen en over hun mogelijkheden en moeiten bevorderen. Openheid kan helpen om de angst voor dit moeilijke onderwerp te verkleinen. De kerkenraad verwacht van de gemeente dat zij onderscheid maakt tussen vriendschap en seksualiteit, en niet alle genegenheid meteen seksueel op te vatten (zie hierboven over de verschillende gedragingen). Het is belangrijk om vertrouwen te geven, wederzijds rekening te houden met gevoeligheden en niet alles bij de ander met argusogen te bekijken.

3. Samenvatting

In de kerk is er plaats voor homoseksuelen; de herder Christus wil ook hen in zijn kudde hebben. De kerkenraad is van mening dat de Bijbel aangeeft dat seksuele gemeenschap is voorbehouden aan de met elkaar gehuwde man en vrouw. Het samen voeren van één huishouden door mensen van hetzelfde geslacht die verliefd zijn op elkaar wordt door de raad afgewezen, omdat dit de drempel naar seksueel verkeer tussen hen verlaagt en omdat het huwelijk tussen man en vrouw een uniek publiek karakter heeft. De kerkenraad wil met de toepassing van de tucht terughoudend zijn bij broeders en zusters die met al hun tekorten de Heer en zijn gemeente van harte willen liefhebben, door Christus' geboden te volgen. De gemeente dient te werken aan een veilig klimaat voor alle leden van de gemeente.

